

- 2) Artykuł 4 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym w związku z motywem 16 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wymogi wynikające z domniemania niewinności nie stoją na przeszkodzie — gdy właściwy sąd bada uzasadnione podejrzenie, że podejrzany lub oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo, aby orzec w przedmiocie zgodności z prawem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu — wyważeniu przez ten sąd przedstawionych mu dowodów obciążających i odciążających ani uzasadnieniu przez niego orzeczenia nie tylko poprzez wskazanie ustalonych okoliczności, lecz także poprzez rozstrzygnięcie w przedmiocie zarzutów obrońcy danej osoby, pod warunkiem że w orzeczeniu tym nie przedstawiono aresztowanej osoby jako winnej.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 26 listopada 2018 r. w sprawie T-458/17, Shindler i in./Rada, wniesione w dniu 30 listopada 2018 r. przez Harry’ego Shindlera i in.

(Sprawa C-755/18 P)

(2019/C 172/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Harry Shindler i in. (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Trybunał (czwarta izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił to odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Zărnești (Rumunia) w dniu 7 lutego 2019 r. — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA

(Sprawa C-88/19)

(2019/C 172/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Zărnești

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”

Strona przeciwna: TM, UN, Asociația DMPA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 dyrektywy 92/43/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wymaga on od państw członkowskich ustanowienia odstępstw od art. 12, 13, 14 i art. 15 lit. a) i b) również w przypadkach, gdy zwierzęta należące do zagrożonych gatunków opuszczają siedlisko przyrodnicze i znajdują się w jego bezpośrednim sąsiedztwie lub całkowicie poza nim?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) w dniu 8 lutego 2019 r. — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Sprawa C-96/19)

(2019/C 172/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VO.

Organ, którego działania dotyczy skarga: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (UE) nr 165/2014 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 34 ust. 3 zdanie ostatnie i art. 36 ust. 2, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które na kierowców pojazdów samochodowych wyposażonych w tachograf cyfrowy w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 165/2014, w wypadku braku zaznaczenia poszczególnych dni roboczych na karcie kierowcy [art. 2 ust. 2 lit. f) rozporządzenia], w odniesieniu do których nie przewozi się również wykresówek, nakłada obowiązek — jeśli chodzi o te dni — przewozu ze sobą wystawianych przez pracodawcę potwierżeń, które muszą spełniać minimalne wymogi formularza sporządzonego przez Komisję zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2006/22/WE ⁽²⁾ oraz wydania ich podczas kontroli?